

Практичне завдання до Модулю 1

Розмежування ситуацій Майдан – Крим – Донбас

1. 21 листопада 2013 року на Майдані Незалежності у Києві розпочалися мирні акції протесту, викликані відмовою керівництва країни підписати Угоду про асоціацію з ЄС. 30 листопада 2013 року правоохоронні органи, зокрема спецпідрозділ «Беркут», із застосуванням сили розігнали мирні акції протесту на Майдані з метою встановлення новорічної ялинки. 1 грудня 2013 року сталися перші сутички біля Адміністрації Президента України на вулиці Банкова. 19 січня 2014 розпочалися криваві сутички на вулиці Грушевського, 22 січня 2014 було вбито перших протестувальників – Сергія Нігояна та Михайла Жизневського. Особливо запеклі сутички відбулися на Майдані з 18 по 20 лютого 2014, коли було вбито близько 80 осіб.

2. 26 лютого 2014 року у м. Сімферополь в Автономній Республіці Крим відбулися сутички між проросійськими мітингувальниками та кримськими татарами. 27 лютого 2014 року Рада Міністрів та Верховна Рада АРК, а також інші ключові об'єкти автономії (зокрема, аеропорт у Сімферополі), були оточені військовими у зелених одностроях без розпізнавальних знаків. Згодом навіть президент РФ В. Путін визнав, що це були російські військові. Військові без розпізнавальних знаків заблокували всі частини Збройних Сил та Внутрішніх військ МВС України на півострові. 16 березня 2014 року в АРК та м. Севастополь відбувся так званий «референдум» щодо того, чи хочуть «Республіка Крим» та м. Севастополь увійти до складу РФ, або ж вони хочуть залишитися у складі України. За словами організаторів цього так званого «референдуму», майже 97 % кримчан висловилися за входження Криму та м. Севастополь до складу Російської Федерації. Цього ж дня 16 березня 2014 року була проголошена так звана «незалежність» так званої «Республіки Крим, в якій місто Севастополь має особливе значення». 18 березня 2014 в м. Москва був

підписаний так званий «договір про входження Криму та міста Севастополь до складу Російської Федерації».

3. Після подій березня 2014 року в Криму заворушення почалися й на Донбасі. Спочатку це були спорадичні акти, проте 12 квітня 2014 року група озброєних осіб в одностроях без розпізнавальних знаків, які називали себе «Народное ополчение Донбасса», взяла під контроль м. Слов'янськ Донецької області та навколишні села і поселення (зокрема, Семенівку і Миколаївку). Перший бій між українськими спецпідрозділами СБУ та зазначеним угрупованням відбувся 13-14 квітня 2014 року. 14 квітня 2014 року в.о. Президента України підписав указ про початок широкомасштабної антитерористичної операції із залученням збройних сил. 30 квітня 2018 р. Президент України підписав указ про введення в дію рішення Ради національної безпеки і оборони (РНБО) і видав наказ Верховного головнокомандувача Збройних сил України про початок операції об'єднаних сил із забезпеченням національної безпеки і оборони, відсічі та стримування збройної агресії Російської Федерації на території Донецької та Луганської областей. Представники так званих «ДНР» та «ЛНР» контролюють значні території Донецької та Луганської областей. Україна стверджує, що всі дії так званих «ДНР» і «ЛНР» контролює Російська Федерація. Найпізніше з липня 2014 року мали місце обстріли Збройними Силами Російської Федерації та Збройними 80 Силами України один одного, а також затримання військовослужбовців двох країн.

Примітка: застосування певних термінів та аббревіатур у цьому тексті не означають визнання правосуб'єктності відповідних угруповань та формувань.